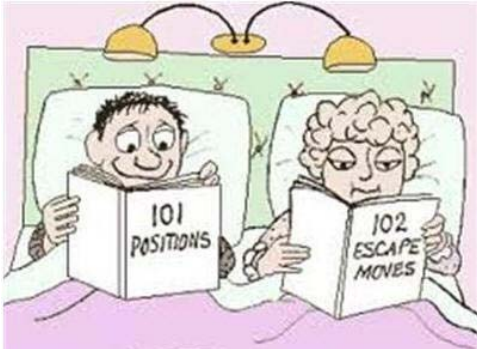

Đàn Ông và Đàn Bà

Nguyễn Thượng Chánh

Đàn ông và Đàn bà là cả 2 thế giới khác biệt nhau. Họ khác nhau về thể chất, về tinh thần, về cách suy nghĩ, cũng như về cách hành sự trong cuộc sống. Bởi những nguyên nhân này mà thường xảy ra biết bao nhiêu là chuyện học hặc, hiểu lầm lẫn nhau, cơm không lành canh không ngọt, khắc khẩu, ảnh hưởng không nhỏ đến hạnh phúc gia đình...

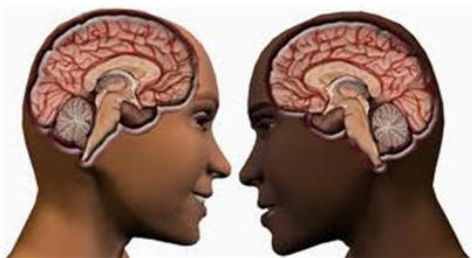
Bài viết này được phỏng theo tác phẩm nổi tiếng đã đạt số bán kỷ lục 8 triệu cuốn: *Why Men Don't Listen & Women Can't Read Maps* by Barbara and Allan Pease, Broadway Books, New York. Ở đây người viết không có chủ đích đánh giá hay phán xét sự tốt xấu của các hành

động ở phía người Đàn ông cũng như ở phía người Đàn bà. Tất cả các điều nêu ra dưới đây là kết quả nghiên cứu và nhận xét của giới y khoa và của các nhà tâm lý học Tây phương. Đúng hay sai đều do bạn đọc tự mình phê phán lấy...

Đàn ông và Đàn bà khác nhau về nhiều mặt: về thể chất, về tinh thần, về cách suy nghĩ cũng như đôi khi về cách giải quyết một vấn đề! Họ thường tuân theo những quy luật khác nhau... Đây là chưa nói đến cá tánh bẩm sinh của từng cá nhân. Ngoài ra, tôn giáo, giáo dục gia đình và kinh nghiệm sống cũng chi phối phần nào cách suy nghĩ và hành động của họ.

Mỗi khi người Đàn ông vào washroom, là họ có một mục đích rõ rệt và nhất định rồi. Đàn bà thì không những xem washroom là một nơi để giải quyết một nhu cầu của cơ thể mà nó còn là một nơi hẹn hò, để các bà tâm sự to nhỏ với nhau về đủ thứ chuyện và dĩ nhiên cũng là nơi chốn để làm duyên, để tô lại môi son, thêm chút má hồng và chải lại mái tóc... Bạn có để ý không? Giữa buổi tiệc, các bà có lệ là thường rủ nhau đi washroom cùng một lúc. Ngược lại, các ông nếu cần đi thì chỉ tự động đi có một mình mà thôi...

Lúc xem TV, đến phần quảng cáo thương mại các ông thường bóp cái tầm xa (remote control) lia lịa để đổi đài, ngược lại các bà thì nhẫn nại hơn và vẫn tiếp tục xem phần quảng cáo một cách bình thản...

Các bà thường phàn nàn các ông sao làm biếng kéo nắp toilet xuống quá mỗi khi tè xong, còn các ông thì cầu nhau tại sao các bà sao không chịu đỡ nắp lên khi các bà xong việc cho người ta nhờ một tí...

Các bà thường hay tỉ mỉ từng ly từng chút, chi tiết quá trời nên thường trách các ông sao quá bừa bãi.

Đàn ông thường phải mất rất nhiều thời giờ để tìm được 2 chiếc vớ cùng màu bỏ lộn xộn không thứ tự trong ngăn tủ, nhưng ngược lại các CDs của họ đều được sắp xếp rất ư là có thứ tự trên bàn. Đàn ông phải mất cả buổi mới tìm ra xâu chìa khóa xe bị thất lạc, trong khi Đàn bà tìm ra ngay chỉ trong một thời gian rất ngắn...

Đàn bà thường không thấy ánh đèn phực lên ngay trước mặt báo hiệu xe sắp hết xăng, nhưng họ thấy ngay chiếc vớ bẩn vắt bừa bãi trong góc kẹt phòng... Các ông thường trách các bà về cách lái xe, còn các bà thì không hiểu tại sao các ông lại rất thích đậu xe kiểu song song (parallel parking) bằng cách vừa nhìn kính chiếu hậu vừa lui vô chỗ đậu hẹp bé tí...

Đàn ông có khiếu xác định vị trí trong không gian, họ đọc bản đồ rất nhanh và tìm ra hướng Bắc rất dễ dàng. Nhờ năng khiếu này mà thuở tạo thiên lập địa, người Đàn ông mới có thể đi săn thú trong rừng để

nuôi sống gia đình. Đàn bà nếu có xem bản đồ họ thường xem ngược ngạo. Lỡ có lạc đường, thì các bà thường mau mau ngưng xe lại trạm xăng để hỏi thăm, còn các ông thì ít chịu làm như vậy để khỏi bị chê là mình quá yếu quá dở. Các ông thường ráng chạy loanh quanh cả tiếng đồng hồ để tìm đường, miệng thì lầm bầm: “hình như tôi có thấy chỗ này rồi”...

Đàn bà thường có thị giác ngoại biên rộng lớn (wider peripheral vision), Đàn ông thì có thị giác hẹp hơn nhưng lại thấy rất xa (narrow tunnel vision). Bởi vậy, nếu có lái xe đường xa, người ta khuyên nên để Đàn bà lái xe lúc ban ngày sáng tỏ, còn Đàn ông thì nên lái xe lúc về đêm tối vì họ có thể nhận thấy các xe khác từ xa ở phía trước lẫn phía sau...

Đàn bà xem việc đi chợ, đi shopping hay đi window shopping là một cái thú tiêu khiển, một cách để giảm stress mặc dù không cần phải mua một món hàng nào cả. Ngoại trừ mấy năm đầu vừa mới cưới vợ, Đàn ông thường tò tò theo chân bà xã cho bà vừa vui lòng vừa hãnh diện với thiên hạ, nhưng lần lần vài năm sau thì các ông rất ngại cái món này, nó vừa mỏi căng, vừa bức mình và nó cũng vừa mất công mất thời giờ quá đi thôi. Trong các tiệm bán thời trang cũng như trong các thương xá người ta thường thấy có băng có ghế cho các ông và các cụ ông ngồi chờ các bà, các cụ bà. Đàn ông nếu có muốn mua một món gì thì họ đã biết họ thích cái gì rồi, cho nên đi thẳng vào tiệm mà mua một cái rụp khỏi phải mất công lê bước hết tiệm này đến tiệm khác.

Đàn bà rất tinh ý, và có lẽ có giác quan thứ 6 gì đó. Họ có khiếu bắt mạch, và hiểu rất dễ dàng ý nghĩa của các sự thay đổi trên nét mặt người Đàn ông. Các ông đừng có mong dối gạt các bà được đâu. Nếu có muốn nói dối thì hãy dùng telephone, viết thư, hoặc gọi email thì có thể dễ thành công hơn là phải chạm mặt thẳng với các bà. Đàn ông không có cái khiếu này như ở Đàn bà... Đàn bà cũng rất thính tai hơn Đàn ông. Nửa đêm, nếu cháu bé khóc oẹ oẹ ở phòng bên cạnh thì thường là các bà hay liền. Nước lavabo nhiều lòn tồn thì các bà biết liền, còn các ông thường ngủ khò mà thôi.

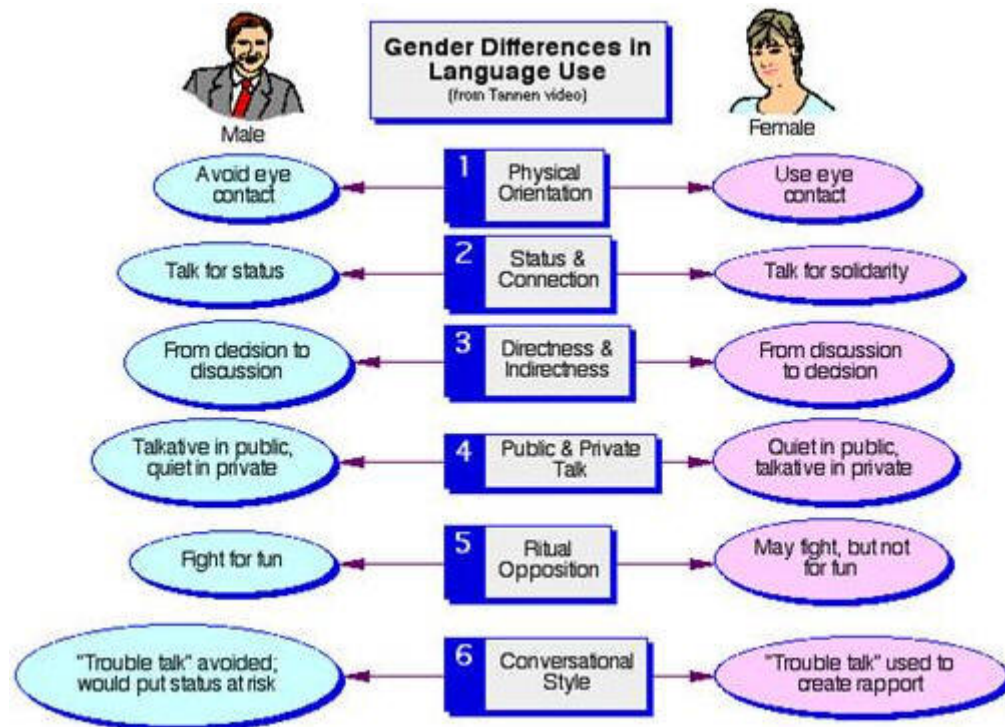
Não của Đàn ông chỉ program để làm mỗi lần một việc mà thôi. Họ chỉ sử dụng có 1 bán cầu não (thường là phía trái) để suy nghĩ. Mỗi khi ngưng xe lại để đọc bản đồ là họ cần phải vặn nhỏ cái radio xuống rồi mới có thể đọc được. Đang xem TV mà bà xã hỏi thì có ông nào nghe đâu. Bởi vậy lúc các ông xã đang lái xe các bà xã đừng nên nói đừng nên hỏi gì hết có thể nguy hiểm đó!

Ngược lại Đàn bà mỗi khi suy nghĩ thường sử dụng cả 2 bán cầu não phía trái và phía phải, và nhờ vậy các bà có thể dễ dàng làm được nhiều việc cùng một lúc. Đàn bà có thể vừa đọc sách và vừa nghe radio hoặc vừa làm bếp nấu nướng vừa nói điện thoại. Các bạn có để ý không, trong các siêu thị ở quầy trả tiền thường các cô thu ngân viên, mắt vừa nhìn các món hàng, tay thì bấm máy lia lịa, đôi khi vừa làm vừa trả lời khách hàng hoặc vừa viết và vừa nói điện thoại kẹp nơi cổ.

Nếu được hỏi thình lình phía nào là tay phải, phía nào là tay trái, các bà thường hay lộn nếu họ không nhìn vào chiếc nhẫn đeo trên tay.

Các ông thường phàn nàn các bà là miệng thì biểu người ta quẹo trái nhưng trong đầu họ thật sự muốn mình quẹo mặt. Đàn ông thán phục Đàn bà về cách bắt chuyện giữa đám đông hay trong các buổi tiệc. Mặc dù toàn là khách lạ nhưng các bà vẫn có cách trao đổi với nhau về đủ thứ chuyện, người này khen qua người kia khen lại, nói đầy đưa quên thôi...

Các bà cho rằng các ông thường hay lạnh nhạt về tình cảm, ít thổ lộ tâm sự và có vẻ kín đáo e dè trước đám đông. Các bà nghĩ rằng Đàn bà có nhiều tình cảm hơn Đàn ông, còn các ông thì cho rằng bọn họ cũng rất tình cảm nhưng ít bộc lộ ra ngoài. Tuy nhiên lúc thấy người Đàn ông im lặng nhưng thật sự chính lúc đó họ nói một cách âm thầm cho chính họ! Đàn ông không thích ai cho mình ý kiến này nọ. Sự ít nói của người Đàn ông có thể được người Đàn bà hiểu lầm là mình không còn được thương nữa. Đối với chuyện chăn gối, các bà thường trách các ông thiếu sự lãng mạn, sao chỉ muốn vụ đó một cách nhanh chóng, nhào vô là làm liền để các ông có thể hạ hỏa gấp rút rồi sau đó thì lăn ra ngủ khò quên cả người ta nằm bên cạnh, còn các ông đôi khi trách các bà hơi thụ động và thiếu sáng kiến...

Nói tóm lại, theo Allan Pease thì “men want to have sex but women want to make love.”

Đàn ông thường trách đàn bà thường hay nói nhiều và cũng thường hay so sánh quá. Nói chuyện mới đã đành đi, đàn ông này chuyện cũ đã nói nhiều lần rồi các bà vẫn có thể hâm nóng lại và đem ra nói nữa. Ở người đàn bà, các dữ kiện, tín hiệu, thông tin bên ngoài được cất giữ trong não của họ một cách khá lộn xộn. Cách duy nhất để các bà đem vấn đề ra ngoài là phải nói nó ra và nhìn nhận nó. Bởi vậy đàn bà nói nhiều hơn đàn ông là lẽ thường. Các bà cần nói ra để bớt căng thẳng tinh thần, để làm giảm stress. Các ông phải ráng nghe mà thôi và đừng bao giờ đề nghị một giải pháp nào hết cho vấn đề mà các bà tuôn ra. Các bà chỉ cần có người ngồi nghe chớ không phải các bà muốn tìm cách giải quyết vấn đề đâu.

Ở đàn bà, việc nói chuyện và việc tâm sự là cách duy nhất để họ làm bạn với nhau. Tuy cả ngày đã đi shopping với bà bạn, mà khi vừa về đến nhà các bà cũng còn chuyện để nói với nhau qua điện thoại cả tiếng đồng hồ nữa. Các ông mỗi khi cần nói chuyện là họ đi thẳng vào vấn đề. Ở người đàn ông các tín hiệu thông tin bên ngoài được cất giữ riêng rẽ trong những ngăn riêng biệt trong não. Cuối ngày các ông đem nó ra ngoài rất dễ dàng để giải quyết. Việc nói nhiều của các bà thường làm các ông bực mình không ít, nhưng đó là dấu hiệu tốt, có nghĩa là các bà còn thương, còn quan tâm đến các ông, cần người chia sẻ các vui buồn khổ cực trong cuộc sống vợ chồng. Trường hợp các bà im lặng, thì các ông phải đề phòng là có điều chẳng lành sắp xảy ra đó, còn tệ hơn nữa là các bà phớt tình ăng lè, không thèm đếm xỉa đã động gì đến các ông và xem các ông như nơ pa (không có). Đó là dấu hiệu sắp rã hùn rồi, đó tránh khỏi!

Tóm lại dù Đông hay Tây, dù Xưa hay Nay, Đàn bà vẫn là Đàn bà còn Đàn ông vẫn là Đàn ông.

*Chồng giận thì vợ bớt lời.
Cơm sôi bớt lửa chẳng đời nào khê.*

*Đầu tôm nấu với ruột bầu,
Chồng chan vợ húp, gật đầu khen ngon.*